

για Ελλάδα όπου έμεινα έως το 1979. Εν τω μεταξύ παντρεύτηκα και ο σύζυγος ήθελε να έρθουμε Αυστραλία.

Στην επιστροφή ξαναπήρα την παλιά μου θέση στο University of NSW. Επίσης ξαναπήγα στο Πανεπιστήμιο του Σύδνεϋ το 1980 για να κάνω γλωσσολογία. Για το πρώτο πτυχίο είχα τελειώσει Αγγλικά, Γαλλικά και Φιλοσοφία.

Όταν πήρα το πτυχίο Master's of Arts στην γλωσσολογία διορίστηκα σαν μόνιμη καθηγήτρια Adult Migrant Education Service (AMES) που τότε είχαν πολλά λεφτά για έρευνες στην γλώσσα και για την διδασκαλία της. Η πρώτη μου δουλειά εκεί ήταν η επιτηρημένη έρευνα και έκδοση του "Coffee Break". Αλλά αυτή την εποχή ήρθε και το διαζυγίο μου. Αργότερα όταν ηρθε η ώρα να πάω για προαγωγή στην δουλειά υπήρχε ρατσιστική αντιμετώπιση. Ενώ το Teacher's Union ήθελε να παλαίψω για τα δικαιώματά μου εγώ δεν είχα διάθεση. Και έτσι παραιτήθηκα από την μόνιμη δημόσια θέση μου οπότε στεναχώρησα τους γο-

νείς μου.

Εκείνη την εποχή ζητούσαν κάποιον subtitler στην SBS. Έδωσα λοιπόν εξετάσεις και πήγα πολύ καλά. Με προσλάβανε και μου άρεσε πάρα πολύ να κάνω τέτοιου είδους μετάφραση. Το περιβάλλον ήταν πολύ ευχάριστο. Τότε στο SBS είμασταν 8 Έλληνες subtitlers (τώρα είναι μόνο ένας!). Μετά από λίγο διάστημα μου πρόσφεραν υποτροφία για να κάνω γλωσσολογική έρευνα στην Ελλάδα.

Φορτισμένη αρκετά συναισθηματικά από όλα που είχαν γίνει τα τελευταία χρόνια στην Αυστραλία, όταν τελειώσα την έρευνα αποφάσισα να μείνω Ελλάδα. Τελικά έμεινα πάνω από δέκα χρόνια από 1986-1997. Ήταν τα πιο ξέγνοιαστα και καλύτερα χρόνια της ζωής μου. Δημιούργησα καλές παρέες. Ένας αγαπημένος ξάδελφός μου συμβολαιογράφος έχει επαφές με πολλά άτομα του καλλιτεχνικού κύκλου. Πηγαίναμε σε πάρτυ, εκθέσεις, εγκαίνια...

Λόγω της επαγγελματικής μου σχέσης με την SBS κατάφερα να εργασθώ πρώτα σαν διερμηνεύς σε ντοκυμανταίρ που γυρίστηκαν στην Ελλάδα από το SBS και το CBS της Αμερικής. Από το 1988 έως το 1990 εργάστηκα ως συντάκτρια δημοσιογραφικής ύλης στο Αθηναϊκό Πρακτορείο Ειδήσεων. Διόρθωνα τις μεταφράσεις Ελλήνων δημοσιογράφων στα αγγλικά και εβάζα τίτλους. Παρόλο που η δουλειά ήταν απογευματινή, δεν με πείραξε καθόλου. Την ώρα που τελείωνα, στις 11.00 το βράδυ, υπήρχε πάρα πολύ κίνηση στους δρόμους. Άλλωστε η νυχτερινή ζωή στην Ελλάδα μόλις ξεκινούσε! Στην δουλειά αυτή αντιμετώπισα και το ρατσισμό εναντίον των γυναικών. Μας αποκαλούσαν "φούστες" και ήταν κάτι που με ενόχλησε τότε φοβερά.

Σταμάτησα να εργάζομαι στο Αθηναϊκό Πρακτορείο γιατί ήθελα να ανακαινίσω ένα διαμέρισμα που είχα αγοράσει. Έπρεπε να βρω δουλειά στην ειδίκευσή μου για να πάρω καλύτερο μισθό και έτσι έστειλα το βιογραφικό

μου στο British Council. Έπιασα μια πάρα πολύ καλή δουλειά πάνω στο αντικείμενό μου: teacher trainer. Ήταν μια δουλειά που απαιτούσε πολλές ώρες, προετοιμασία και ευθύνες αλλά είχε και τα τυχερά της! Ταξίδια στην Αγγλία, συνέδρια, επιδοτήσεις, εκπώσεις κλπ. Εκεί συνειδητοποίησα ότι οι Έλληνες πτυχιούχοι φιλόλογοι που δίδασκα δεν είχαν διαβάσει, ούτε είχαν μάθει να γράφουν εκτεταμένες αναλύσεις αλλά μόνο αποσπάσματα. Η πίεση της δουλειάς ήταν μεγάλη.

Πώς έγινε και γυρίσατε στην Αυστραλία;

Επέστρεψα στην Αυστραλία γιατί η υγεία του πατέρα μου είχε χειροτερέψει. Το 1984 είχε πάθε εγκεφαλικό αλλά είχε αναρρώσει και έτσι μπορούσα να φύγω το 1986. Οι γονείς μου ήταν ευχαριστημένοι που ήμουν στην Ελλάδα και με επισκέπτονταν κάθε χρόνο και κάθονταν έξι μήνες. Όταν το 1997 ο πατέρας μου άρχισε να καταπέφτει και δεν μπορούσαν να ταξιδεύουν πλέον, η μητέρα μου άρχισε να αισθάνεται την πίεση της μοναξιάς. Άλλωστε δεν έχουμε συγγενείς εδώ στην Αυστραλία. Οι γονείς μου ήταν οι μόνοι από την οικογένειά τους που μετανάστευσαν στην Αυστραλία.

Θέλετε να συμπληρώσετε κάτι;

Τη διατριβή που ολοκλήρωσα την έχω αφιερώσει στη μνήμη των γονιών μου που πάντα με ήθελαν ...γιατρό! Ενώ δεν τέλειωσα την Ιατρική που ξεκίνησα το 1968, σαν Doctor of Philosophy τουλάχιστον έχω "Doctor" μπροστά από το όνομά μου! Θα ήταν πολύ υπερήφανοι τώρα νομίζω. Είμαι η πρώτη από τις δύο οικογένειες - Οικονόμου και Πλιάνθος - που έφτασε σε αυτό το ανώτατο επίπεδο εκπαίδευσης.

Πως αισθανθήκατε την ημέρα της αποφοίτησής σας;

Τα συναισθήματα ήταν ανάμεικτα. Χαρά και περηφάνεια, αλλά και θλίψη που δεν ήταν οι γονείς μου να με καμαρώσουνε.

Ποιά είναι η καλύτερη συμβουλή που έχετε κρατήσει από τους γονείς σας;

Δεν μπορώ να διαλέξω μόνο μια. Καθημερινά με συμβουλεύαν για οτιδήποτε. Για να είμαι ειλικρινής όμως για αρκετά χρόνια αδιαφορούσα και αγνοούσα πολλές φορές τις συμβουλές τους. Τώρα όμως που δεν βρισκονται στην ζωή τα λόγια τους ξαναγυρνούν στο μυαλό μου και βλέπω πό-

σο δίκιο είχαν! Πόσο σοφοί άνθρωποι ήταν και πόσο πολύ με αγαπούσαν...

Γιατί ήθελαν να γίνετε γιατρός;

Γιατί απλούστατα πίστευαν ότι θα τα κατάφερνα. Το επαγγελματία του γιατρού εξασφαλίζει ασφάλεια, οικονομική άνεση, επαγγελματική κατανάλωση. Στην περίπτωση βέβαια του πατέρα μου ήταν και η σιγουριά που θα αισθανόταν όταν γερονόσε και χρειαζόταν ιατρική περίθαλψη.

Κυρία Οικονόμου θα ήθελα να σας ευχαριστήσω για αυτή τη συνέντευξη. Το έργο σας είναι πραγματικά αξιολογικό.

ΝΙΚΗ ΦΩΝΗ — ΤΕΤΑΡΤΗ, 28 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ, 1973

RATION

An ABC radio programme I took part in called 'Contact' centred around a discussion on the migrant woman in Australia. One of the more interesting points touched on was virginity.

The Italian woman on the panel, a mother of seven children, answered a question on the bringing up of the Italian girl in Australia. She believes that Italian parents are justified in raising their girls much more strictly than Australian girls. She pointed out that they are a part of a different culture with stronger familial and religious bonds. As such they cannot handle situations an Australian girl can handle with the same ease.

An Australian girl's attitude generally to losing her virginity is 'it's just one of those things' but for an Italian girl 'it's a dreadful thing.'

This is the attitude most parents from a Southern European background seem to have. I argued with her as I believe this is not exactly the case with Italian or Greek girls born or raised in Australia.

Most girls brought up and educated in Australia live in a freer society than their parents. Of course bonds within the family are stronger than within the Australian family. Still these girls tend to, or should, have achieved a stronger individuality than our mothers did in their adolescence and young adulthood.

So I believe the Greek girl in Australia today, if allowed some freedom to think, can cope with something such as her loss of virginity.

Living and being educated in Australia she does not consider herself only as a daughter but as a contemporary woman in Australian society. Here her educational and job opportunities are much broader than in Greece or than in her parents' generation. She has, or should have, greater range of social movement. Also within Australian society she comes into contact with many ideas and values foreign to her parents. If she is given some freedom, she can make personal decisions from the vantage points of a dual cultural background.

And this includes the sexual decision of losing her virginity. It is not or should not be a dreadful condition which shatters her completely.

DOROTHY ECONOMOU

GREEK... IN ENGLISH

BY DOROTHY ECONOMOU

It seems strange though somehow fitting that I, who as a child, dreaded this very newspaper, should actually be contributing this column to it.

My dread of the "Hellenic Herald" was not of course based on political nor literary grounds. There are rather more personal issues involved. It represented at that time one of the aspects of my Greek heritage that my parents had to instill in me by force.

However, as I realised later, those long evenings reading excerpts from the "Hellenic Herald" to my critical father were a part of the process of teaching me to enjoy and love the Greek language.

The "Hellenic Herald" which began in this way as a tangible symbol of the Greek language and nationality is now going a step further. It is allowing me and later my readers to express ourselves in the language in which we were educated. It is thus filling an empty space which has developed over the years in the Greek Press of Australia.

Today in Australia, the homes into which this newspaper enters, consist in greater proportion than ever before, of those who have been born and educated in Australia. These people, including myself, are no longer aided by reports of the fascinating attitudes of "Aphrodite's children" but

are very much interested in the political, social, literary and artistic events of Greece. This is so because, though educated in Australian schools, we have been brought up in families where the Greek nationality is a dominant aspect.

All these concerns I have mentioned lead us also to be particularly aware of the events in this country which involve the Greek people and the interaction of the Greek and Australian ways of thinking and living.

I believe, that we young Greek Australians need a place such as this, to allow us to assess or comment on these things in a language we feel at ease with. This column can also serve a related purpose — that of allowing us to express and analyse the particular problems we have to face. Perhaps after being brought out into the open and discussed, these problems can be resolved.

Therefore, we have here a means, not only of analysis and commentary but of defence and attack of all those aspects of our lives in which our Greek nationality plays a part.

I hope that you will help me by writing to me as I'm still unsure of exactly what direction to take.

If I try and you help me, we can, I think, make this not only fun, but a worthwhile and helpful new venture. P.S. Please write to me if

Chapter 7. Verbal-Visual Evaluative Stance in News Review Standouts

E.g. 7.1 1.9.2001

E.g. 7.2 20.10.2001

E.g. 7.3 10.11.2001

E.g. 7.4 26.1.2002

'Slightly legal' immigrants E.g. 7.5 27.5.2001

Refugees? What refugees? E.g. 7.6 29.07.2001

After the law, what then? E.g. 7.7 6.1.2002

The passion of Hasan E.g. 7.8 12.5.2002